ANUL IX No. 2485 EDIȚIA ANTEIA DUMINICA 17 MARTIE 1896

NUMERUL 10 BANI

E' DE LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI și se plătesc tot d'auna înainte;

ABONAMENTELE

In BUCURESTI la Casa administrației
In JUDEȚE și STREINATATE prin mandate poștale
Un an în Țară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Șase luni „ 15 „ „ „ 25 „
Trei luni „ 8 „ „ „ 18 „

Un număr în streinătate 30 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

10 BANI NUMĔRUL

ANUNCIURILE

In BUCURESTI și JUDEȚE se primesc numaĭ la ADMINISTRAȚIE.

In STREINATATE, direct numai la administrație și la TOATE OFICIELE DE PUBLICITATE

Anunciuri la pag. IV . . . . 0,30 b. linie
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

INSERȚIELE SI RECLAMELE 3 LEI RINDUL.

[Un numĕr vechiu 30 Bani]

ADMINISTRAȚIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

SCANDALUL DE LA CAMERA

Un înalt prelat falșificator.

In 1878, Ghenadie episcopul de Argeș, s'a dus la monăstirea Stănișoara locuită de călugări din Transilvania, cu oare-care avere; — acești părinți aveaŭ aproape *o mie de oĭ, vr'o șase zecĭ de caĭ, boĭ și vacĭ.*

La acea inspecție Ghenadie a silit pe călugărĭ să facă un refectoriŭ atît pentru serviciul lor cît și pentru vizitatoriĭ monăstireĭ.

Ca încurajare, episcopul făgăduește călugărilor că va stărui la guvern să le vie în ajutor cu o sumă oare-care îndemnîndu-ĭ a se grăbi să pregătească varul și cărămida căcĭ lemnăria o va da tot guvernul.

La 14 Noemvrie 1878, starițul monăstireĭ, cu raportul No. 28, face cunoscut episcopuluĭ că toată cărămida și tot varul necesar construcțiuneĭ refectoruluĭ sînt gata, și îl roagă a interveni pe lîngă guvern pentru acordarea materialuluĭ lemnos.

Ministerul, după cererea luĭ Ghenadie, cu adresa No. 1412 din 31 Ianuarie 1881, face cunoscut că administrația domeniilor Statuluĭ a acordat lemnele trebuitoare pentru construirea refectoruluĭ.

Tot în aceĭ an, și tot pentru zidirea refectoruluĭ, episcopul dă călugărilor *o condica de milă* cu care să poată aduna banĭ de la creștiniĭ bine-făcătorĭ, și în cîte-va lunĭ eĭ aŭ strîns suma de *una mie leĭ.*

In anul 1883, ministerul de culte pune la dispoziția episcopuluĭ de Argeș, cu mandatul No. 2060, suma de *două miĭ de leĭ*, pentru construirea refectoruluĭ.

Peste cîte-va lunĭ, Ghenadie trimite ministeruluĭ de culte contul acelor *două miĭ de leĭ* primițĭ de el și pe carĭ nu ĭ-a trimis starițuluĭ monăstireĭ Stănișoara.

Ca piesă justificativă, în înțelegere cu constructorul Neacșu Bădulescu, Ghenadie trimite următorul cont:

490 leĭ.....	*material de zidărie*
450 leĭ.....	*lucrul de zidărie*
450 leĭ.....	*material și lucrul de tîmplărie*
400 leĭ.....	*ferărie, cuĭe și geamurĭ*
210 leĭ.....	*dușumelele și așezatul lor*
2000 leĭ.....	**total.**

Această piesă justificativă constituind un fals în acte publice, rămâne să dovedesc.

Starițul, cu raportul No. 28 din 14 Noembrie 1878, făcuse cunoscut episcopuluĭ că *toată cărămida și tot varul necesar construireĭ refectoruluĭ sunt gata.* Acest material a fost făcut de călugărĭ, prin urmare Ghenadie, declărând ministruluĭ de culte că el a costat **490 leĭ**, *comite un falș în acte publice.*

Lucrul de zidărie a fost plătit de călugărĭ din aceĭ *o mie de leĭ* strînșĭ de eĭ cu *condica de milă;*—prin urmare Ghenadie minte cu nerușinare și comite *un al douilea falș în acte publice*, când pune cifra de **450 leĭ** ca lucru de zidărie.

Aseminea Ghenadie comite *un al treilea falș în acte publice* cînd declară ministruluĭ de culte că a cheltuit **450 leĭ** *material și lucrul de tîmplarie*, căcĭ cu adresa No. 1412 din 31 Ianuarie 1881 i se făcuse cunoscut că *administrația domeniilor Statuluĭ a acordat lemnele trebuitoare construireĭ refectoruluĭ.*—In cît privește *lucrul de tîmplarie*, călugăriĭ l'aŭ plătit tot din aceĭ *o mie leĭ* strînșĭ de eĭ cu *condica de milă.*

Refectorul s'a făcut de călugărĭ, cărămida și varul s'aŭ fabricat de eĭ, lemnăria a fost dată de administrația domeniilor Statuluĭ, lucrul, ferăria, dușumelele aŭ fost plătite din aceĭ *o mie leĭ* strînșĭ de eĭ de la creștiniĭ bine-făcătorĭ, și din prețul vînzăreĭ unuĭ număr destul de mare de vite pe carĭ le aveaŭ împrejurul monăstireĭ.

Călugăriĭ de la Stănișoara trăiaŭ în 1878 în largul lor; — meargă orĭ cine la acea monăstire și se va încredința că eĭ se zvărcolesc astăzĭ în cea maĭ mare mizerie.

Unde sînt aceĭ **două miĭ de leĭ** *imaculatuleĭ (?!) Ghenadie?—I-aĭ pus la chimir și aĭ trimis ministeruluĭ de culte acte justificative false pentru construirea refectoruluĭ.*

Rog pe D. P. Poni, ministrul de culte, să trimită o comisie de anchetă compusă din douĭ funcționarĭ onești și conscienți de datoriile lor, și eĭ vor constata că:

Ghenadie a comis un furt în paguba Statuluĭ, că

Ghenadie a comis un falș într'un act public, pentru a acoperi furtul sĕŭ.

Alex. V. Beldimanŭ.

TIPURI

Victor Miclescu

Simpaticul magistrat chemat a judeca pe Olga Lațescu și pe Șabechi în calitate de membru de ședință, a făcut altă dată literatură. Maĭ multe reviste din țara și străinătate aŭ publicat adesea versurile și proza tînăruluĭ magistrat.

A făcut excelente studiĭ de drept la Nancy, unde a și obținut licența.

Pe rînd supleant și procuror la tribunalul din Bîrlad, a fost mutat apoĭ procuror la Bucureștĭ și după puțin timp avansat judecător de ședință.

D. V. Miclescu e născut la Iașĭ, unde, ca și în Bucureștĭ, nu are de cît prietenĭ.

Digă.

OBOSIȚĬ

Se apropie și ziua de Sîmbătă, zi de bucurie pentru reprezintanțiĭ națiuneĭ carĭ, după ce vor fi pus la buzunar plata munceĭ lor în bilete de ale Bănceĭ Naționale, se vor întoarce pe la casele lor.

Acolo vor istorisi copiilor despre năzbutiile și chițibușurile grozavuluĭ Dim. A. Sturdza și vor recapitula discursurile, aplauzele, apostrofele, etc. etc. fie-care în felul săŭ.

Dar să lăsăm gluma și să ne întrebăm serios: cam cu ce se întoarce acasă fie-care deputat, dacă scazĭ diurna? Ce legĭ binefăcătoare pentru țară a dat actuala Cameră din care face și el parte?

Răspunsul e cît se poate de defavorabil pentru partidul liberal care a făcut atîta zgomot cînd a venit la putere. Din promisiunile pe carĭ le-a făcut pe cînd era în opoziție, nicĭ una n'a realizat și mult dorita libertate, nicĭ astă-zĭ nu există pentru majoritatea zdrobitoare a poporuluĭ.

Dacă actualiĭ deputațĭ s'ar prezinta din noŭ înaintea alegătorilor și dacă sistemul nostru electoral ar permite exprimarea reală a voințeĭ națiuneĭ, apoĭ puținĭ la număr ar fi aceĭ aleșĭ dintre reprezintanțiĭ națiuneĭ, carĭ ar revedea mandatul de deputat.

Dar, din norocire pentru deputațĭ și din nenorocire pentru națiune, în țara noastră voința acesteia nu e legea supremă și deputațiĭ carĭ astă-zĭ staŭ la ordinele D-luĭ Sturdza, vor continua de a reprezinta poporul.

Camera ĭa vacanță pînă la 8 Aprilie; deputațiĭ sînt obosițĭ de atîta votare; să sperăm că în acest timp se vor întrema din noŭ și atuncĭ votarea poate să reînceapă.

Nec.

PROCESUL DE AZI

Olga Lățescu

I. Șabekĭ

Astă-zĭ Olga Lățescu și tînărul Șabechi daŭ samă în fața justițieĭ populare de fapta lor de-a fi tîlhărit în chipul brutal și deja știut pe architectul Gabrielescu.

Afacerea a pasionat opiniunea publică și o pasionează prin faptul că eroiĭ aceșteĭ drame sînt din lumea noastră, unde hoțiile se întâmplă zilnic, dar se fac cu mănușĭ, cu multe forme și în așa chip că cel jefuit nu poate nicĭ odată alerga la parchet. Dacă architectuluĭ Gabrielescu 'ĭ se excrocaŭ acești banĭ la cărțĭ, dacă ar fi fost silit să ungă cu dânșiĭ osia într'o întreprindere oare-care, dacă încăpea pe mâinile unor oamenĭ carĭ fac afacerĭ veroase, dacă 'ĭ-ar fi pus în acțiunile canalului de Panama saŭ în oare-care altă daraveră neoinstită, dar „legală", baniĭ eraŭ bunĭ pierduțĭ și aceĭ carĭ 'ĭ-ar fi sfeterisit ar fi rămas onorațĭ și onorabilĭ.

Eroiĭ drameĭ din strada Alexandri aŭ făcut însă în chip prostesc o operațiune pe care alțĭ o fac în mod inteligent. Eĭ vor plăti gloaba prostieĭ lor.

In societatea noastră coruptă, în care a rămâne cinstit este a „fi prost", în care goana după banul câștigat fără muncă este principala preocupațiune, în care majoritatea femeilor fac ca Olga Lățescu și majoritatea bărbaților sânt niște Șabechi rafinațĭ și carĭ iaŭ precauțiunĭ, în societatea noastră ceĭ doĭ tinerĭ aveaŭ de unde să ia exemple rele și azĭ când vor fi osândițĭ, trebuie să recunoaștem că vinovăția lor este maĭ mică de cât s'ar crede. Orĭ cât este de uzat acest clișeŭ, trebuie să recunoaștem că eĭ sânt victimele societățeĭ noastre.

Sfinx.

D. prefect al poliției

Intrebăm cum rămîne cu scandalurile nedemne în care se găsește amestecat D. prefect al poliției?

In afacerea d'Asty a încuragiat și protegiat o tentativă de șantaj, în chestia comisaruluĭ B.., din strada Teilor, a jucat rolul de proxenet.

Comisarul B., care a pus pe D. Paul Stătescu la locul săŭ, a fost destituit a doua zi, sub cuvînt că a pus în circulație o piesă falșă de 5 leĭ.

Cum e cu putință ca un înalt funcționar să se degrade pînă într'atîta? Cum e cu putință ca partidul liberal, cincĭ lunĭ de-abia de la venirea-ĭ la putere, să se găsească în așa stare de corupțiune?

Pînă astă-zĭ noĭ n'am atacat încă pe actualul prefect al poliției, așa că atitudinea noastră nu poate fi bănuită; dar cînd vedem pe ce cărărĭ proaste a apucat și cînd D-sa înjosește zilnic înalta funcțiune ce i-a încăput pe mîinĭ, tăcerea nu ne maĭ este permisă.

Noĭ cerem să se facă lumină deplină în amîndouă cazurile, căcĭ un demnitar al Statuluĭ și un funcționar cu puterile pe carĭ le are prefectul Capitaleĭ nu poate rămîne sub acuzațiunĭ atît de grave.

Socotim că Voința Națională, *care este atît de geloasă de buna reputațiune a partiduluĭ liberal, se va uni cu noĭ, măcar în această împrejurare, pentru a cere lămurirea situațiuneĭ D-luĭ prefect.*

Dragoș.

SATIRA ZILEI

Mastodontul Focșanilor

Ațĭ auzit, de sigur, despre un oare-care Domn deputat Mărgăritescu, a căruia misiune în Parlament este de a întrerupe pe toțĭ adversariĭ D-luĭ Sturdza. Eĭ bine, acest Mărgăritescu are în trecutul săŭ niște evenimente atît de originale, în cît ar fi maĭ mare păcatul dacă posteritatea nu le-ar cunoaște.

Pe cînd ocupa postul de președinte al tribunaluluĭ din Brăila, Mărgăritescu venea regulat în toate serile la club unde se dedeaŭ bancurĭ de Bacara.

De îndată ce pornea jocul, Mărgăritescu se instala cel d'întîiŭ la masă, scotea o piesă de 5 leĭ, o bucată de hîrtie și un creion; apoĭ începea să ponteze.... în gînd.

Procedeul mastodontuluĭ era în adevăr genial. Dînsul ponta în gînd fie-care dată cîte 5 leĭ, apoĭ însemna pe bucata de hîrtie de cîte orĭ ar fi pierdut și de cîte orĭ ar fi cîștigat. Iar la sfîrșitul joculuĭ, care dura pînă la 3 saŭ la 4 dimineața, Mărgăritescu făcea bilanțul pentru a vedea dacă, jucînd, serios, ar fi cîștigat saŭ ar fi pierdut.

In serile în carĭ cîștigurile eraŭ maĭ puțin numeroase de cît pagubele, dînsul eșea triumfător din club și spunînd la toată lumea: „Maĭ rar nas „ca al meŭ! Uite d'aĭa n'am pontat astă seară „căcĭ eram sigur de pierzanie!"

Cînd cîștigurile eraŭ, însă, maĭ numeroase, Mărgăritescu lua o mină melancolică și spunea: „Uite „d'aĭa nu joc eŭ fiind-că sînt om cu ghinion. Dacă „n'așĭ avea ghinion, așĭ fi jucat serios astă seară „și așĭ fi cîștigat."

Dar cu tot ghinionul săŭ, a izbutit să fie ales deputat și să fie membru important al partiduluĭ întrerupătorilor din unanimitatea liberală.

Vax.

FARSA PARLAMENTARA

Camera.— O foarte nostimă ședință în care D. Poni, tăcutul Domn Poni s'a relevat ca om cu artag, iar D. Barbu Delavrancea ca un cetățean care profesează meseria de a spiona pe deputațĭ și a-ĭ raporta bănceĭ ministeriale.

Ce s'a întîmplat? S'a întîmplat ca D. Pop să spuie la urechia D-luĭ Ciocazan o vorbă pe cînd acesta ataca oare-cum pe D. Poni. Dar oratorul Barbu Ștefănescu, zis și Delavrancea, ale căruia urechĭ ajung orĭ unde și orĭ cum, a surprins vorba D-luĭ Pop și fuga cu ea la D. Poni.

*

De aci a ieșit o mare chestie. D. Pop prezentîndu-se pe lîngă banca ministerială și vrînd să dea mîna cu D. Poni, acesta 'șĭ a retras laba cu demnitate și cu indignare sub motiv că mîna sa nu va atinge de la adversarĭ de cît doar portofoliile ministeriale.

Atîta a trebuit Craioveanuluĭ nostru pentru ca să toarne D-luĭ Poni o săpuneală care a pricinuit luĭ Mitrașevski o pagubă de cel puțin 2 leĭ, banĭ 50.

*

Sfîrșitul ședințeĭ a fost cu foc bengal. D. Delavrancea a explicat inocența spionagiuluĭ săŭ, D. Poni a tăcut rămînînd retras în mantia demnitățeĭ sale, iar D. Pop a dat pradă aprecierei parlamentuluĭ purtarea nedemnă a «acestuĭ transfug politic».

Auguriĭ discută încă dacă vorba privia pe D. Poni orĭ pe D. Delavrancea.

Stop.

A se vedea „Scandalul de la Cameră" la *Ultime Informațiunĭ* **și la** *Ședința de noapte.*

CÎTE-VA CIFRE

Dacă studiăm budgetele statelor civilizate, putem stabili cît de puțin se îngrijesc ele de adevăratele instituțiunĭ culturale caracteristice civilizațiuneĭ.

Din contră, instituțiunile carĭ sînt o satiră vecinică a societățeĭ noastre, carĭ sînt în contrazicere flagrantă cu progresul realizat de omenire în secolul nostru, carĭ în sfîrșit sînt o piedică pentru acest progres, îngĭhit cea maĭ mare parte din veniturile Statuluĭ.

Noĭ, carĭ am imitat în toate cele rele Occidentul civilizat, nu puteam să nu-l imităm și într'aceasta.

Iată o dovadă:

Cheltuielile ministeruluĭ cultelor aŭ fost fixate pentru exercițiul budgetar 1896—97 la 26,513,551 leĭ.

In schimb, cheltuielile ministeruluĭ de rezbel aŭ fost fixate la 42,409,160 leĭ.

Prin urmare Statul romîn cheltuiește aproape de două orĭ maĭ mult pentru armată, de cît pentru instituțiunile sale culturale.

Dar tributul de sînge cine-l plătește? Este un fapt cunoscut de toțĭ și pentru dovedirea căruia nu-ĭ nevoie de statistică, cum că săraciĭ sînt mult maĭ numeroșĭ de cît ceĭ bogațĭ.

Maĭ adăugațĭ că partea cea maĭ mare a veniturilor Statuluĭ provine din contribuțiunile indirecte și că prin urmare tot ceĭ săracĭ duc greul, și atuncĭ vă veți convinge pînă la evidență că marea masă a poporuluĭ, zăcînd în mizerie și ignoranță, suportă nevoile acesteĭ țărĭ.

Tol.

Minciuna pudicitățeĭ

Teatru pentru fete. — Pudicitatea. — Minciuna pudicitățeĭ. — Concluziunĭ.

Citim într'un ziar vienez o foiță foarte interesantă intitulată *Teatrul alb.* Pricina care a îndemnat pe autor să scrie această foiță, e neînsemnată: cîte-va scrisorĭ, — dacă sunt autentice saŭ nu, nu se poate spune, — cîte-va scrisorĭ simple, scrise pe hîrtie de rînd, neparfumată, dar scrise de mînuțele frumoase ale unor Domnișoare din societatea bună pariziană. Și cînd zic: din societatea pariziană, ațĭ priceput îndată că e vorba de niște Domnișoare cu multe parale și puțină minte, cu multă pudicitate în public și cu maĭ multă nerușinare cînd sînt singure. Vorba ceea „Cucoana Veta, mie 'mĭ spuĭ — rușinoasa".

Teatru pentru fete

Dar tot nu v'am spus încă ce e cu scrisorile maĭ sus pomenite.

Adlisantul de astă-dată nu e necunoscut, ci e foarte—recunoscut și 'ĭ zice *Coquelin*, care actualmente se prezintă parizienilor pe scena teatruluĭ Porte St. Martin, în piesa luĭ Victorien Sardou: *Thermidor.*

In această piesă se găsesc cîte-va pasagiĭ carĭ sînt cam indecente — dacă le concepĭ așa. Domnișoarele în chestie roagă decĭ pe Coquelin ca să omită aceste pasagiĭ pentru ca și D-lor să poată vizita teatrul.

Este decĭ la mijloc iarășĭ chestia pudicitățeĭ, pe care tocmaĭ voim s'o tratăm, pe cît este aceasta posibil în spațiul de care dispunem.

Pudicitatea

De cîte orĭ nu s'a spus că educațiunea copiilor noștri este greșită chiar de la baza eĭ; de cîte orĭ nu s'a spus că un curs serios de anatomie ar folosi maĭ mult copiilor noștri de cît toate cursurile de religiune, și că un curs de morală în care s'ar atinge pe față și fără încojur chestiunile carĭ sînt de o primară importanță pentru omenire, ar folosi mult maĭ mult de cît cursurile de morală carĭ se predaŭ astăzĭ și din carĭ copiiĭ și tineriĭ simțesc numaĭ că li se ascunde ceva și se excită prin căutarea acestuĭ ceva, dedîndu-se apoĭ la tot felul de perversitățĭ.

Fetele și băețiĭ noștri n'aŭ cea maĭ mică ideĭe despre importanța relațiunilor sexuale și despre înalta ideĭe de moralitate ce se ascunde sub tendința inherentă fie-căruĭ individ sănătos de a-șĭ perpetua specia.

Din contra, aflînd despre aceste chestiunĭ numaĭ pe ascuns și tocmaĭ de la indiviziĭ decăzuțĭ, văzînd că ele sînt tratate ca un *ce* rușinos, despre care nu se vorbește între oamenĭ cum se cade, tineretul se deprinde încetul cu încetul a profesa minciuna pudicitățeĭ.

Minciuna pudicitățeĭ

Cînd un tînăr stors de orĭ-ce vlagă și puterĭ, de către femeile de stradă, venind într'o societate maĭ bună, face în discuțiunile sale cu demoazelele caseĭ fel de fel de aluziĭ fermecătoare, pe carĭ le declamă cu un ton indiferent și blazat, iar demoazelele le ascultă roșind, dar „fără să le priceapă", —atuncĭ avem un caz în care minciuna pudicitățeĭ e vădită.

Cînd se vorbește despre romanele luĭ Emile Zola și fetele carĭ aŭ citit aceste romane pe furiș, își daŭ aerul că nicĭ n'aŭ auzit de ele; cînd părințiĭ afirmă conștiențĭ această minciună, atuncĭ demoralizarea copiilor se efectuează în favorul uneĭ moralitățĭ sociale, pe cît de ridicolă, pe atît de mincinoasă.

Dar minciuna pudicitățeĭ a ajuns astă-zĭ convențională. Printr'o tăcută îndoială, s'aŭ înțeles cu toțiĭ de a nu vorbi despre lucrurĭ „rușinoase," de a nu le atinge în discuțiunĭ, ci de a 'șĭ le șopti numaĭ la ureche și de a gusta plăcerile lor, în conciliabulele intime, carĭ sunt de obiceiŭ vatra isterieĭ și a degenerescențeĭ sexuale.

Concluziunĭ

Fetele noastre crescute prin pensionatele carĭ educă după metoda franceză, cunosc toate secretele vieței conjugale, nu cunosc însă această vieață din punctul de vedere înalt și moral, care se cîștigă numaĭ prin cunoștințĭ anatomice și fisiologice, ci o cunosc din aluziunea tinerilor destrăbălațĭ și din tradițiunea internatelor de prin pensionate.

Tineriĭ noștri însă, carĭ aŭ în marea lor majoritate posibilitatea de a-șĭ satisface pof

tele bestiale prin case publice, fatal trebuiesc să înjosorească femeia, fatal trebuie s'o privească numaĭ ca pe o jucărie a bărbatuluĭ, fatal trebuie să ajungă la cinizmul şi neruşinarea, care este caracteristică uneĭ părţĭ din chiar tineretul cult.

Gal.

CRONICA JUDICIARA

Feriţi-vă buzunarele

Nea Duţă Stoicescu, constructor de binale şi unul din fundatoriĭ *societăţeĭ constructorilor*, stătea în astă toamnă, la cafeneaua hoteluluĭ Avram şi privea cum amicul săŭ Ioniţă Nică, dimpreună cu altuĭ, jucînd cărţĭ. La un moment dat, un neguţător de flanele intrînd în cafenea Nea Duţă a cumpărat o flanelă şi a şi plătit-o. Cînd să puuă punga în buzunar, a pus-o alăturĭ şi ea a căzut jos fără ca stăpînul eĭ să observe, pe cînd Ioniţă Nică observase această întîmplare. S'a aplecat jos, a luat punga şi s'a şi grăbit să o şteargă repede din cafenea. Cînd Duţă s'a dus acasă să facă o plată, ia punga de unde nu-ĭ! A mers din noŭ la cafenea, s'a sfătuit cu amicul cu care jucase Nică şi acesta 'ĭ-a spus că la un moment dat a auzit ceva căzînd şi a văzut şi pe Ioniţă plecîndu-se jos. Pînă seara bănitul hoţ a fost prins de justiţie şi s'aŭ găsit baniĭ la dînsul, între altele şi doua piese de aur, tocmaĭ acele pe carĭ păgubaşul declarase comisaruluĭ ce le avusese. Neputînd dovedi de unde poseda baniĭ aceştia de aur, bietul Nică s'a încurcat aşa de răŭ (în explicaţiĭ) că a fost dat în judecată ca un simplu pungaş de buzunare, el constructor de binale şi aproprietar pe coloarea de verde.

La tribunal nu e te maĭ fericit. A chemat martorĭ ca să dovedească de unde a cumpărat monezile de aur şi toţĭ martoriĭ spun că nu 'ĭ-aŭ vîndut aşa ceva.

Zadarnic se încercă Nea Iancu Brătescu să-l scape cu obraz curat. Tribunalul găsindu-l vinovat îl osîndeşte la zece zile de puşcărie şi la 240 leĭ despăgubirĭ către reclamant.

Şi toate, toate acestea din pricina luĭ Nea Duţă Stoicescu, care nu 'şi-a găsit gaura buzunaruluĭ de la pantalonĭ!

Chiţibuş

DIN SERBIA

BELGRAD, 14 Martie.—Miniştriĭ pleacă mîine la Niş, unde se va ţine un consiliŭ sub preşidenţia Regeluĭ.—In timpul călătorieĭ acestuia la Atena, consiliul de miniştri va fi însărcinat cu regenţa.

BELGRAD, 14 Martie. — *Oficialul* publică legea asupra reorganizăreĭ armateĭ care s'a mărit cu 20 de batalioane.

DIN IAŞI

(Corespondenţă specială a ziaruluĭ *Adevĕrul*)

Săptămînă emoţionantă.— Moartea luĭ Ioan Ornescu—10.000 leĭ escrocaţĭ de Grefierul Corpuluĭ IV de Armată.

Prinderea uneĭ bande de hoţĭ

Pentru Ieşenĭ săptămîna aceasta a fost săptămîna emoţiunilor.

Inchipuiţi vă că într'o singură săptămînă se prinde o bandă de ţiganĭ, hoţĭ foarte primejdioşĭ şi în majoritate condamnaţĭ la muncă silnică pe viaţă pentru omucidere; să aĭ de a-face cu o şeatră întreagă compusă de 17 bărbaţĭ şi 12 femeĭ—afară de numeroasele progeniturĭ ale acestor sporniciĭ colaboratorĭ aĭ creştereĭ populaţiuneĭ de la ţară; să aĭ de dovedit o excrocherie de 10,000 de leĭ fără a avea cele maĭ elementare probe de vinovăţie şi în fine să constaţĭ o omucidere,—iată atîtea şi atîtea buclucurĭ căzute pe capul bieteĭ administraţiunĭ şi a nenorocituluĭ parchet local. Dar fiind că lucrurile petrecute sunt grave, să mă ocup în specie de fie-care.

Excrocheria de 10,000 leĭ.

Pentru faptul notat maĭ sus este acuzat Dumitriu, grefierul corpuluĭ al IV-lea de armată. Iată cum s'a petrecut faptul după versiunea D-neĭ Chendriano, femeia care a depus plîngerea la parchet: D-na Chendriano este nepoata luĭ Dumitriu şi avea o încredere oarbă în gestiunile financiare ale acestuia. Avînd un imobil în valoare de 10.000 leĭ, după unele formalităţĭ îndeplinite, imobilul este vîndut şi baniĭ să depun în mîna D-neĭ în chestiune. Fiind greu bolnavă, ea dă baniĭ în mîna D-luĭ Dimitriu pentru a-ĭ plasa ast-fel cu cît să producă un venit sigur. Dumitriu spune că a dat baniĭ unuĭ căpitan Sinescu şi aduce o poliţă iscălită de numitul căpitan. Zilele trecute, împliniadu-se termenul de plată, Dumitrtu vine la D-na Chendriano şi cere a-ĭ da luĭ poliţa de oare-ce căpitanul Sinescu neputînd-o plăti acum, voesce să prelungească termenul încă pe patru lunĭ.

Odată poliţa în mîna luĭ, el încetează de a veni la D-na Chendriano. Aceasta, neliniştită, merge direct la căpitanul Sinescu, şi aci descopere întreaga înşelăciune. Infuriată, D-na a depus o cerere la parchet. Gravitatea faptuluĭ constă însă în aceea, că dovada esenţială, poliţa, nu este nicăirĭ. Afacerea stă aci de o-cam dată.

Prinderea bandeĭ de hoţĭ

Se datoreşte vigilentuluĭ primar al comuneĭ Miroslava din apropiere de Iaşĭ.

Condamnaţĭ la munca silnică pe viaţă, evadaţĭ din penitenciare şi totuşĭ să fure şi găinile oamenilor de prin sat! Ţiganĭ şi pace.

Găinile de astă dată ca şi gîştele din Capitoliŭ aŭ fost cauza descoperireĭ acestor bandiţĭ. Prinşĭ furînd pasĕrile oamenilor şi luaţĭ din scurt de către primar, eĭ mărturisesc o serie de fapte comise carĭ ar putea îngrozi pe judecătorul cel maĭ cu sînge rece. Primarul dispune arestarea lor într'o sală de la primărie şi în acelaşĭ timp înştiinţează parchetul local. Ţiganiĭ, văzîndu-se arestaţĭ şi neavînd alt mijloc de scăpare, încearcă a evada, dar la strigătele streiarilor sare întreg satul şi o luptă în toată regula se încinge între sătenĭ şi ţiganĭ. Un bandit este ucis. Cu mare greutate ceĭ-l'alţĭ sînt prinşĭ şi aduşĭ apoĭ de jandarmeria rurală la Iaşĭ, unde aŭ fost închişĭ în arestul poliţieĭ.

Moartea luĭ Ioan Ornescu

Inmormîntarea luĭ Ioan Ornescu se va face Vinerĭ la oarele 1 p. m. Cheltuelile de înmormîntare vor fi acoperite de comună. Ioan Ornescu fusese neîntrerupt funcţionar la comună timp de 12 anĭ. Defunctul fusese un democrat convins, un rosettist în toată puterea cuvîntuluĭ.

Blondinette.

Călătoria prinţuluĭ Bulgarieĭ

CONSTANTINOPOL, 14 Martie.—Prinţul Ferdinand al Bulgarieĭ a sosit la orele 4.

Escortat de un escadron al gardeĭ, prinţul s'a dus la Ydiz-Kiosk unde a fost primit în audienţă solemnă de sultanul. —Intreţinerea a ţinut o jumătate de oră.

Camera franceză

PARIS, 14 Martie. — *Camera deputaţilor.* Cu ocazia discuţieĭ proiectuluĭ de impozit asupra venituluĭ, D. Bourgeois se raliază la următoarea ordine de zi propusă de D. Dron: Camera, încrezătoare în guvernul actual, şi hotărîtă să substituiască contribuţiuneĭ personale mobiliare şi impozituluĭ asupra porţilor şi ferestrelor, un impozit general asupra venituluĭ cu micşorare de impozit gradată pentru contribuabiliĭ micĭ, lasă comisiuneĭ bugetuluĭ, în înţelegere cu guvernul, grija de a căuta mijloacele unuĭ asemenea impozit.

Prima parte a ordineĭ de zi pînă şi împreună cu cuvintele: „asupra venituluĭ", s'a adoptat cu 297 voturĭ contra 249.

După o discuţiune vie, Cameră adoptă apoĭ cu 286 voturĭ contra 270 ansamblul ordineĭ de zi cu un amendament al D-luĭ Pourguery apărat de guvern.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştĭ, 15 Martie 1896, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la	0°.759.1
Temperatura aeruluĭ C°	18°4
Vîntul: tăricel de la NE	
Starea ceruluĭ: noros	21
Temperatura maximă de erĭ	22°
» minimă de astăzĭ	— 6°
Temperatura la noĭ a variat între	25° şi — 2°

Erĭ după amiază, nor şi vînt tare de scurtă durată; Temperatura foarte ridicată maĭ ales în Muntenia; la Giurgiu termometrul a ajuns la 55 grade; chiar în timpul nopţiĭ a fost cald; numaĭ la Mamorniţa termometrul s'a coborît sub zero.

Barometrul a scăzut în toată ţara cu 2 mm. In unele localităţĭ din ţară a plouat puţin; la Băiteşiĭ în (Prahova), Văleniĭ de Munte, etc. ploaia a fost însoţită de grindină. La Broşteni, Slobozia şi Gura Tarcăuluĭ, tunete şi fulgere. Azĭ la prînz cerul noros şi vînt tăricel.

CRONICA

Chestia femeilor

Părerea mea este că nicĭ o dată o chestie maĭ *vitală* nu s'a prezintat sub nişte auspiciĭ maĭ nenorocite. Abia a devenit în Corpurile legiuitoare sub forma uneĭ petiţiunĭ semnată de sexul slăbuţ şi numaĭ de cît duşmaniĭ aŭ tăbărît pe chestie cu o furie în adevăr sălbatică.

„Spanago" cel d'întîĭ a combătut-o nevoie mare; Picleanu nicĭ nu vrea să auză de drepturĭ femeieştĭ, de oare-ce Dumnealuĭ le are posterioare ceruluĭ. Exarcu de asemenea s'a pronunţat contra femeilor.

Acuma irone şi prezidenta societăţeĭ „Salvatorul", Doamna s'aŭ Domnişoara— nu ştiŭ bine— Măndica Ionescu cu următorul manifest menit să dea chestieĭ femeieştĭ lovitura de graţie:

„Societatea Salvatoru din Bucureştĭ"

«*Doamnelor Membre!*

„In ziua de 10 Martie corent sub-semnata prezidentă voind a ţine şedinţă preparatoare pentru adunarea generală pe care sînt decisă s'o daŭ cu orĭ-ce preţ spre a vă arăta răul ce bîntuie această societate şi pentru care am avut deviza mea să fac orĭ-ce posibilitate a tămădui acest răŭ pentru binele şi prosperitatea sa.

„Insă două membre din comitetul central, anume Marghioala Vlădescu, vice-preşedinta şi Elena Ionescu, membră în comitetul central, fac propagande printre D-v. numaĭ şi numaĭ ca adunarea generală să nu se dea, şi nicĭ cancelaria societăţeĭ să nu se mute de unde este astăzĭ, din acea tă cauză *fac numaĭ scandalurĭ şi vorbesc răŭ de societate* ca să vă descurageze, să nu maĭ plătiţĭ cotizaţiile, lucru care este în dezavantagiŭ societăţeĭ. Vă rog dar dacă aceste două persoane vor maĭ veni cu ast-fel de propagande *să le despreţuiţĭ şi să le luaţĭ în goană ca pe nişte intrigante.*

„Măndica Ionescu."

Devine cazul să exclamĭ împreună cu Notara: „ale tale dintru ale tale."

Bac.

Expediţia Egipteană

CAIR, 14 Martie.—Comisariĭ englezĭ, italienĭ, germanĭ şi austro-ungarĭ aŭ votat creditul de 500.000 lire pentru expediţia din Dongola. Comisariĭ francezĭ şi ruşĭ aŭ votat contra şi s'aŭ retras după ce aŭ protestat.

LONDRA, 14 Martie.— *Times* zice că refuzul Franciei şi al Rusieĭ de a consimţi la întrebuinţarea uneĭ părţĭ a fondurilor de rezervă ale datorieĭ egiptene pentru expediţia din Dongola, n'are nimic surprinzător,—dar provoacă regrete sincere.

LONDRA, 14 Martie.—*Camera Comunelor.*—D. Curzon declară că Poarta n'a protestat în contra expediţieĭ Niluluĭ. Guvernul turcesc n'a fost avizat de operaţiunile în contra dervişilor şi nu se va face nimic care să treacă peste competinţa Kedivuluĭ. D. Curzon adaogă că n'a primit nicĭ un raport asupra votuluĭ comisarilor datorieĭ publice, dar că nu s'a îndoit nicĭ un moment că majoritatea n'ar fi cîştigată unuĭ vot favorabil.

LONDRA, 14 Martie.—*Agenţia Reuter* află din Constantinopol că un schimb amical de vederĭ a fost între lord Salisbury şi ambasadorul turcesc, în privinţa chestiuneĭ egiptene.

Relaţiunile dintre cele două ţărĭ sînt din cele maĭ cordiale.

INFORMATIUNĬ

Din ediţa III-a de erĭ

Procesul D-luĭ Robescu, care urma să se judece la 29 Aprilie, s'a amînat pentru ziua de 3 Maiŭ, după cererea inculpatuluĭ.

Legea pentru modificarea unor dispoziţiunĭ privitoare la organizarea serviciilor şi personaluluĭ ministeruluĭ de finance, a fost promulgată şi publicată prin *Monitorul Oficial* de azĭ.

Ministerul de interne a cerut Camereĭ un decret extra ordinar de 1.240.500 care să servească atît pentru achitarea datoriilor contractate în plus faţă de antreprenoriĭ noĭ or clădirĭ de închisorĭ centrale din Galaţĭ, Craiova şi Doftana, cît şi pentru executarea altor lucrărĭ de complectare, transformare de mobilier, găsite absolut trebuincioase acelor închisorĭ.

Din Sulina se vesteşte că alaltă-erĭ a încetat din viaţă în acel port D. colonel Drăghicescu, din corpul flotileĭ.

Ni se comunică din Rîmnicul-Vîlcea că parchetul de acolo a lansat un mandat de arestare în contra D-neĭ Zoe Deşliu, soţia unuĭ portărel din localitate, care e inculpată că a bătut pe o servitoare a sa, în aşa mod, în cît nefericita a încetat din viaţă.

Astă-zĭ, la Capşa, D. general Algiu spunea în gura mare că, pe cînd era prefect al poliţieĭ, a intrebuinţat pe Apostol Mărgărit ca agent secret.

Timp de 4 lunĭ acest Mărgărit a fost plătit ca să exercite spionagiul prin Bulgaria şi Macedonia.

Si acestuĭ spion ordinar primul-ministru al ţăreĭ, îĭ adresează elogiĭ în parlament.

S'aŭ distribuit pînă acum peste treĭ sute bilete de intrare în sala Curţeĭ cu juraţĭ în vederea afacereĭ Olga Lăţescu Şabechi, ale căreĭ desbaterĭ vor începe mîine Sîmbătă. In sala însă abia poate fi loc pentru 150 de persoane.

Indată ce locurile vor fi ocupate s'a luat măsurĭ ca sala să fie închisă şi să nu se maĭ permită intrarea nimănuĭ.

Se vesteşte din R.-Vîlcea că ancheta făcută pînă acum de către parchetul de acolo în privinţa evadăreĭ tîlharilor din vagonul penitenciar, pe cînd eraŭ transportaţĭ la Ocne, s'a constatat că instrumentele cu carĭ s'aŭ servit pentru tăierea fiarelor 'şi le-aŭ procurat pe cînd se aflaŭ în penitenciarul din Craiova; iar armele 'şi le-aŭ procurat la penitenciarul Văcăreştĭ, unde nicĭ în timpul şedereĭ nicĭ la plecare n'aŭ fost percheziţionaţĭ.

Alegerile camerelor de comerţ din toată ţara se vor face la 10 Iunie.

D. Gh. Gialep a fost numit poliţaiŭ la R.-Sărat, iar D. Ioan Romaşcu poliţaiŭ la R.-Vîlcea.

D. Anastase Stolojan, ministru de interne, dă dovadă de multă activitate.

De vr'o două săptămînĭ încoace, *Monitorul Oficial* publică zilnic nenumărate decrete de dizolvărĭ de consiliĭ comunale rurale.

S'a votat proiectul de lege prin care ministerul de lucrărĭ publice în urma unuĭ împrumut de 100.000 leĭ e obligat a termina lucrările de centralizare a manevreĭ acelor în staţiunele Pravova, Brazil, Roşiĭ, Brăila, Boboc, Zoiţa, Sihlea, Gugeştĭ, Coteştĭ şi Roman.

Regele 'şi-a amînat plecarea din ţară pentru Lunĭ la orele 5 după amiazĭ şi nu se va întoarce de cît la 10 Aprilie.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 14 Martie (26 Martie) 1896

5% Renta r. p. .	103	Acţ. B. Agricole .	—
5% Renta am.	109½	Dacia-România . .	—
5% » (92—93)	—	Naţionala	—
5% » am. . .	—	Patria	—
6% Obl. rur. . .	102	Construcţiĭ	—
Pensiunĭ	289	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc. .	97¾	Londra . .	25.4037½
5% » (1890) .	97¾	Paris . . .	100.70.60
5% Fonc rur. .	92⅛	Viena . .	211.10¾
5% » urb. .	101	Berlin . .	124.15.124
5% » » . .	88¾	Belgia . .	99.70
5% » » Iaşĭ	81¾	Scont B. N.	8
5% Obl. bazalt .	—	Avans. » v	6
Banca Naţ. . . .	—	» C. dep.	5½

In şedinţa de Joŭĭ a Camereĭ, D. Aurelian a comunicat Adunăreĭ o adresă de mulţumire din partea guvernuluĭ Italian pentru regretele ce Camera romînă a exprimat faţă de înfrîngerile suferite în Africa.

Intre direcţia telegrafelor şi poştelor noastre şi acea bulgară, s'a convenit ca taxa telegramelor pe cuvînt între aceste două ţărĭ să fie redusă de la 13 banĭ, la 10 banĭ; iar aceea a scrisorilor de la 25 banĭ, la 15 banĭ.

Această convenţie va fi supusă aprobăreĭ consiliuluĭ de miniştri pentru a interveni apoĭ un proiect de lege în acest sens.

Autorităţile austro-ungare urmărind pe un anume Demetrus Magdus, avocat din Arad, implicat într'o afacere de excrocherie, după multe cercetărĭ, comisarul Gaşpar de la poliţia de siguranţă a Capitaleĭ, a reuşit a-l prinde la Curtea de Argeş, unde făcea pe profesorul privat.

STIRI MARUNTE

* Şcoala de podurĭ va lua vacanţă de Joĭ seara pînă Miercurĭ dimineaţă (27 c.)

* La laboratorul de fizică al şcoaleĭ de podurĭ, s'aŭ făcut experienţe cu razele luĭ Roentgen.

* Secţia Bucureştĭ a Ligeĭ Culturale invită pe membriĭ asociaţieĭ la conferinţa ce o va ţine D. N. Xenopol: „Despre sentimentul naţional în artă", Sîmbătă la 16 Martie c., seara, la oarele 8 şi jumătate în localul Ligeĭ.

* Domniĭ membri aĭ societăţeĭ „Gheorghe Lazăr", sînt rugaţĭ cu inzistenţă, ca să ia parte la şedinţa intimă ce se va ţine la cancelaria societăţeĭ, în seara de Sîmbătă, 16 Martie st. v., orele 8 şi jum. seara.

INTIMPLARI

Hoţ prins — Poliţia de siguranţă a prins pe un oare-care Gheorghe Palatan, bănuit a fi autorul furtuluĭ de 6000 de leĭ de la Ioan Athanasiu, circiumar din Calea Rahoveĭ 143.

Ultime Informaţiunĭ

Scandalul de la Cameră

Prevederĭ. — Alcătuirea bugetuluĭ. — Discuţiunea generală. — Majoritatea Camereĭ contra bugetuluĭ. — Escamotarea votuluĭ. — Amendamentele.—Scandalul.—Apostrofarea D-luĭ Ferichide.— Furia D-luĭ Sturdza.—Insulta guvernuluĭ.—Contra vot —Declaraţia D-luĭ Ciocazan.

Prevederĭ

Şedinţa de erĭ a Camereĭ a fost una din cele maĭ zgomotoase şedinţe ale actualuluĭ Parlament. Noĭ am prevăzut încă de erĭ scandalul ce trebuia să se întîmple astăzĭ cu ocaziunea discuţiuneĭ bugetuluĭ ministeruluĭ de războ.ŭ.

Prevederea noastră s'a realizat întocmaĭ, căcĭ numaĭ bătaia a lipsit, faţă cu apostrofarile, ameninţările şi strigătele sălbatice din tot timpul discuţiuneĭ furtunoase a bugetuluĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

6

DRAMA DIN STRADA ALEXANDRI

A doua zi de dimineaţă reclamaţia era făcută şi după împlinirea formalităţilor parchetuluĭ, un agent al siguranţeĭ publice urmat la distanţă de doĭ jandarmĭ armaţĭ şi de doĭ sergenţĭ, căuta în strada Alexandri No. 10 pe D. Şabeki şi pe D-na Olga Lăţescu.

Servitoarea spuse că aŭ ieşit amîndoĭ în cupeŭ la şosea, dar că-ĭ aştepta cu dejunul.

Ce a făcut gentila pereche după scena din noaptea trecută? Iată.

Aŭ dormit foarte liniştiţĭ ca doĭ oamenĭ carĭ ştiŭ că aŭ făcut o faptă bună. S'aŭ sculat de dimineaţă. Aŭ mers la un birjar muscal să tocmească o pereche de *trotteurs à la Orloff*—pasiunea Doamneĭ, şi s'aŭ învoit chiar asupra preţuluĭ, 4000 leĭ. Muscalul a înhămat caiĭ şi spre încercare definitivă a făcut două tururĭ de dimineaţă la şosea cu fericita pereche de fidanţaţĭ. Pe urmă aceştia aŭ intrat cu aceeaşĭ trăsură în oraş, aŭ mers de aŭ vîndut la o casă de schimb bonurile de rentă, cu borderoŭ iscălit de Şabeki; aŭ cumpărat două inele de briliant a cîte 400 de francĭ unul, aŭ tîrguit mezelurĭ delicate şi vinurĭ fine de la o băcănie, şi apoĭ aŭ strigat birjaruluĭ: *Nazat! Alexandri 10!*

Fusese o frumoasă dimineaţă.

Captura

Agentul aştepta foarte răbdător, plimbîndu-se foarte tacticos în lungul curţiĭ, pe cîtă vreme servitoarea prepara masa pentru dejunul fericiţilor fidanţaţĭ.

La ora $12^1/_2$, ceĭ doĭ Orloff negri se opresc plinĭ de spumă albă la poartă: junele şi juna sar din trăsură, îşĭ iaŭ tîrguielile şi dă ordin muscaluluĭ să meargă a da demîncare cailor, pentru ca la 3 d. a. să fie înapoĭ cu eĭ odihniţĭ.

Indată ce intră perechea în casă, agentul dă un semnal şi ceĭ doĭ jandarmĭ ascunşĭ în maĭdanul din spatele casiĭ intră în curte.

Agentul bate la uşe. D. Şabeki deschide. Fără vorbă multă jandarmiĭ îl umflă. In acelaş timp sosesc tot din maidan două birjĭ cu cîte un sergent. Doamna e invitată politicos să ia loc într'o trăsură, de astă-dată fără Orloffĭ, avînd în stînga un sergent şi în faţă pe banchetă un jandarm. Iar D. Şabeki cam ghiontuit, fiind că avea oare-care veleităţĭ de nervozitate, se suie în cea-l'altă birje, alăturĭ cu agentul care ţine un revolver în mînă, avînd în faţă pe jandarmul armat cu baioneta şi pe capră pe un sergent.

Toţĭ descind la palatul prefectureĭ poliţieĭ Capitaleĭ, unde D. Puiu Alexandrescu, şeful siguranţeĭ, îĭ primeşte făcînd onorurile cu graţia sa obicinuită.

La Poliţie

La primele cercetărĭ, amîndoĭ mărturisesc tot din fir în păr, căutînd să arunce vina unul pe altul. El a cedat ispitelor eĭ; ea a cedat ameninţărilor luĭ.

Olga este închisă chiar în cabinetul şefuluĭ siguranţeĭ, în etajul de sus; Şabeki în odaia comisaruluĭ de rînd la serviciul de noapte.

Am aflat chiar a doua seară toată istoria de la cine o putea şti maĭ bine ca toată lumea şi fiind-că mă interesează cu deosebire criminaliĭ, am făcut toate chipurile să văz numaĭ de cît aceste două ciudate tipurĭ, şi am reuşit să-ĭ văz chiar în seara aceea, adică întîia seară după săvîrşirea ispăviĭ lor.

Olga

M'am introdus la ea, însoţit de agentul siguranţeĭ, recomandîndu-mă ca un avocat Georgescu, vechiŭ prieten din Moldova al familieĭ Lăţescu. Mă interesam de soarta eĭ şi voiam să'ĭ iaŭ apărarea.

Cînd am intrat, era pe la 1 noaptea, femeea era trîntită pe o canapea de piele din biuroŭ; moţăia. Ea s'a ridicat puţin; era îmbrăcată într'o toaletă de mătase neagră cu un boa de pene pe după gît, pălăria o pusese pe biuroul şefuluĭ, o pălărie cum zice Millo *à la Diable m'emporte.*

Mĭ-a mulţumit de bunele serviciĭ ce-ĭ ofeream şi m'a întrebat cu multă placiditate.

— Da oare, musiŭ Georgescule, mi-or da mîine drumul? eŭ ce stric? D. Şabeki strică.

— De, să vedem, să stăruim, am răspuns eu.

— Dar mata cunoştĭ pe D. Gabrielescu?

— Cum nu? sîntem prietenĭ vechĭ.

— Atuncĭ te rog pe mata, zi-ĭ să mă ierte, să-şĭ tragă D-luĭ reclamaţia; că D. Puiu mĭ-a spus că dacă D. Gabrielescu nu pretinde nimica, nicĭ D-luĭ nu maĭ are nicĭ o pretenţie.

Atîta simplicitate m'a uimit aşa că mĭ-am luat seară bună şi am plecat, asigurînd-o că am să obţiŭ iertarea architectuluĭ spre mulţumirea D-luĭ Puiu.

M'am coborît la cel'l'alt.

Şabechi

Intru în biuroul, saŭ maĭ nemerit în beciul agentuluĭ de serviciŭ. Un beciŭ foarte larg.

Drept mobile, un dulap de lemn văpsit negru, două mese, chip şi seama biurourĭ, cîte-va scaune de lemn şi două paturĭ soldăţeştĭ de fier cu cîte o saltea de paie — toate foarte încercate de suferinţele uneĭ vîrste destul de respectabile.

Pe o masă, o lămpşoară cu cilindrul ticnit şi afumat.

La uşă înăuntru, un soldat cu baioneta.

Un tabloŭ foarte teatral — un adevărat decor de melodramă.

Un tînăr foarte levent, descălţat, se preface că doarme, sgîrcit pe unul din paturĭ. Zic se preface, pentru că la intrarea noastră s'a ridicat puţin, şi imediat ce ne-a văzut orĭ ne-a auzit glasul, 'şi a aplecat repede capul pe paltonul îndoit care-ĭ serveşte de pernă.

Comisarul îl scoală. Junele continuă a se preface că doarme adînc; a doua oară comisarul îşĭ potriveşte mişcarea ca pentru a deştepta chiar pe un cataleptic. Şabechi se ridică drept, frecîndu-se la ochĭ. Se uĭtă la mine şi mă recunoaşte. Recunosc şi eŭ numaĭ de cît acel tip caracteristic de pungaş, o figură care spune clar ce suflet ascunde.

— Eĭ? bună seara, Domnule cutare,.. zice el foarte degajat.

— Da ce'ĭ, Şabechi, ce-aĭ păţit?

— Ce, D-ta nu ştiĭ.....

— Nu.

Atuncĭ începe procopsitul să-mĭ expună toată isprava.

De mult el şi ea plănuiseră să fure pe architectul. Ea scotocise de multe orĭ acasă la amicul eĭ, dar nu găsise locul unde acesta ascundea baniĭ. Dacă ar fi găsit, lua cîte-va miĭ de francĭ, şi plecaŭ amîndoĭ iar în Rusia — unde aŭ petrecut, cum n'are să uĭte toate viaţa.

Nereuşind să poată fura şi impacientaţĭ în fine, s'aŭ gîndit la o metodă maĭ eroică şi maĭ expeditivă şi aŭ pus la cale cursa.

Cu cîte-va serĭ maĭ înainte de seara atacuľuĭ, architectul fusese adus noaptea în casă de către Olga,—cititorul îşĭ aduce aminte,—fusese cu insistenţă reţinut să rămînă pînă dimineaţă acolo, dar architectul, fără să-şĭ scoaţă măcar pălăria, refuzase partida şi plecase. In tot timpul cît era în camera de culcare architectul, Şabechi şi cu ungureanul armaţĭ cu un revolver şi o frînghie pîndiseră afară, gata ca la un semnal — pe care Olga trebuia să-l dea mutînd lampa într'un anumit loc — să dea năvală şi să prinză victima în pat.

Olga, nereuşind să execute prima condiţie a planuluĭ nu dăduse semnalul, architectul plecase frumuşel şi Şabechi, foarte supărat de această nereuşită, se certă toată noaptea cu «proasta», care scăpase din mînă prada.

Aşa că a doua oară, orĭ şi cum, dez;

Alcătuirea bugetuluĭ

Modul cum e alcătuit bugetul a provocat cele maĭ marĭ nemulțumirĭ printre deputațĭ. Prin acest buget se desființează postul de intendent general și alte posturĭ tot atît de însemnate și se creĭază nouĭ posturĭ de generalĭ, pentru favorițiĭ guvernuluĭ. Și pentru aceste posturĭ și alte lucrărĭ inutile bugetul se încarcă într'un mod simțitor.

Discuțiunea generală

Din această cauză era natural ca la discuțiunea generală a acestuĭ buget nemulțumirile deputaților să se manifesteze și întregul buget să fie criticat fără nicĭ o rezervă. Aŭ vorbit în mijlocul întreruperilor atît de neinteligente ale Mărgăriteștilor și Delavrancilor partiduluĭ, D-niĭ Ciocazan și Popp și aŭ arătat Camereĭ cît de prost e alcătuit acest buget.

Majoritatea Camereĭ contra bugetuluĭ

Majoritatea deputaților era contra bugetuluĭ. Maĭ ales în ceea ce privește reînființarea postuluĭ de intendent general și a articoluluĭ care prevede înființarea a patru nouĭ posturĭ de generalĭ, Camera era dispusă a le respinge fără nicĭ o șovăire.

Primul ministru intervine însă și cere Camereĭ a primi bugetul așa cum e, și a respinge toate amendamentele ce se vor propune.

Nervozitatea D-luĭ Sturdza și a ministruluĭ de rezbel era cu atît maĭ mare, cu cît se vedea că deputațiĭ sunt ferm hotărîțĭ a primi amendamente.

Escamotarea votuluĭ

Guvernul, văzînd că nu e chip a trece budgetul fără amendamente, hotărăște să escamoteze votul în ce privește amendamentele.

D. Aurelian părăsește fotoliul prezidențial ne voind a se face unealta uneĭ asemenea procedărĭ nedemne pentru o Cameră liberală.

D. Ferichidi ocupă fotoliul de președinte.

Amendamentele

La art. 1, D. Iarca propune un amendament prin care cere suprimarea unuĭ general; iar D. Ciocazan 3 amendamente prin carĭ cere: 1) menținerea intendentuluĭ general, 2) suprimarea generaluluĭ de artilerie și 3) secretarul general al ministeruluĭ să fie tot ca maĭ înainte, un colonel.

Procedarea D-luĭ Ferichide

Se pune la vot amendamentul relativ la reînființarea postuluĭ de intendent general. După regulament, dacă 15 deputațĭ cer votarea cu bile, se votează ast-fel:

Peste 20 de deputațĭ ridică mîna cerînd votul cu bile. **D. Ferichide declară că nu sunt 15 și respinge cererea și amendamentul.**

Scandalul

In urma acesteĭ purtărĭ, se naște în Cameră un mare scandal. Deputațiĭ carĭ aŭ ridicat mîna, cer votarea cu bile. Ocultiștiĭ din contră, strigă cît îĭ ia gura că votul e bun. **Scandalul crește colosal. Intreaga Cameră e în picioare. Toțĭ deputațiĭ părăsesc locurile. Apostrofărĭ violente se aud din toate părțile.**

Apostrofarea D-luĭ Ferichide

D. N. Pop strigă cu cea maĭ mare violență guvernuluĭ că **a escamotat votul și apostrofează cu energie pe D. Ferichide, autorul acesteĭ escamotărĭ.**

D. Ferichide protestează contra acuzăreĭ D-luĭ Pop.

Deputațiĭ Scorțescu, Morțun, Vintilă Rosetti, Cogălniceanu, Fleva, Scorțeanu, etc. cer un contra-vot.

Ocultiștiĭ se opun.

Furia D-luĭ Sturdza

D. Dim. Sturdza se repede la D. Ciocazan și îĭ strigă:

— Eștĭ un falș liberal; te reneg.

— Falș eștĭ D-ta!

Deputatul Iarca strigă:

Vindețĭ moșiile statuluĭ ca să echilibrațĭ bugetul și creĭațĭ posturĭ inutile pentru favorițiĭ D-voastre.

Insulta guvernuluĭ

Generalul Budișteanu galben-vînăt părăsește banca ministerială.

Din toate părțile nu se aude de cît: **Ce rușine! Detestabil sistem! Rușine!"** D. Ferichide suna în zadar clopoțelul.

Scandalul la cele maĭ marĭ proporțiĭ. Nu se maĭ aude nimic.

Ocultiștiĭ vociferează și cheamă la ordine pe deputațiĭ dizidențĭ.

D. Dim. Sturdza dă din mîĭnĭ și strigă cu violență să se voteze maĭ înainte.

La aceste cuvinte ale D-luĭ Sturdza scandalul devine colosal. **Deputațiĭ se apostrofează uniĭ pe alțiĭ și'șĭ aruncă cele maĭ marĭ înjuriĭ.**

Contra vot

Contra-vot! contra-vot! se aude din toate părțile.

D. Morțun declară că deputațiĭ carĭ aŭ cerut votul cu bile, îșĭ spun numele ca să dovedească că sunt 15. Scandalul neputîndu-se sfîrși, D. Aurelian ocupă fotoliul. Aplauze nesfîrșite răsunară în Cameră. D. Aurelian face contra-vot. Fleviștiĭ se abțin de la vot.

Amendamentul întrunește 8 voturĭ, cu toate abținerile

Declarația D-luĭ Ciocazan

Scandalul nu se sfîrșește acĭ.

La votarea altor amendamente se ivesc din noŭ discuțiĭ furtunoase.

D. Scorțescu depune pe biuroŭ o propunere semnată de 18 deputațĭ carĭ cer ca toate amendamentele să fie votate cu bile.

Biuroul refuză propunerea.

Un amendament contra celor patru posturĭ de general e respins cu 67 de voturĭ fiind pentru 35.

In urma amenințărilor guvernuluĭ și a insistenților ce ocultiștiĭ pun pentru a se respinge orĭ-ce amendament, D. Ciocazan declară că nu maĭ pune nicĭ un amendament și cu aceasta scandalul se sfîrșește.

Dud

Zilele aceste, D. Sturdza a avut o lungă întrevedere cu D. D'Aehrenthal, mînistrul Austro-Ungarieĭ în Bucureștĭ.

Ministrul austro-ungar a cerut slugarniculuĭ D. Sturdza, să facă să participe Romînia în mod oficial la mileniul unguresc.

D. Dr. Rațiu, veneratul președinte al comitetuluĭ național de peste munțĭ, va veni în Bucureștĭ după sărbătorile Paștelui.

D. Maior Iliescu, inventatorul pulbereĭ fără fum, fabricează acum la Tîrgușor o cantitate de 2500 kilograme de această pulbere, pe care o va transporta în Bucureștĭ pentru a servi experiențelor ce aŭ a se face la Poligonul de la Cotrocenĭ în cursul luneĭ Aprilie.

Din eroare de tipar, la informația noastră de erĭ despre renașterea agiuluĭ s'a zis: 20 la sută, *în loc de:* **20 banĭ la suta de leĭ.**

De alt-fel cititoriĭ, suntem sigurĭ, aŭ făcut de la sine această rectificare.

D. Stătescu nu va pleca în streinătate de cît după închiderea sesiuneĭ Corpurilor legiuitoare, de oare-ce D-sa maĭ are a susține înaintea Camereĭ, maĭ multe din articolele legeĭ asupra judecătorilor de ocol, pe care Senatul a amendat-o și la care D. Stătescu a făcut oare-carĭ adaogirĭ.

Regele va primi astăzĭ în audiență particulară la ora 2 p. m. pe D. Mitilineu, fost ministru al Romînieĭ la Constantinopole.

Cetitoriĭ vor găsi urmarea foițeĭ PRIN CRIMA în pagina a patra.

---

dezbrăca-nedezbrăcat, atacul trebuia să se dea, și s'a dat.

O întemeiată apărare

Șabeki mă întreabă apoĭ ce are să pață în urma fapteĭ luĭ? maĭ ales că baniĭ toțĭ, bonurile vîndute, inelele și cîte-va sute de leĭ, reintraseră în mîna proprietaruluĭ lor.

El nu crede să ĭ se întîmple nimica pentru că și-a apărat *onoarea*; el prinsese pe un om la fidanțata luĭ — care maĭ la urmă ea e de vină, căcĭ ea îl tot amăra cu vorbele și imputările eĭ: «Prostule, țĭ l am adus în mînă, și n'aĭ avut curaj să facĭ ceva! m'am săturat de mizerie cu tine!» — prinsese dar pe un om la «fidanțata» luĭ, el era în drept să ceară o reparare.

Și așa, adaogă el, am să mă apăr la jurațĭ. Să vedem, mă pot condamna.

Dacă Olga m'a uĭmit cu naivitatea eĭ cînd mi-a spus că D. Puiu nu maĭ are nicĭ o pretenție, dacă o iartă D. Gabrielescu, apoĭ tînărul fidanțat m'a dezgustat cu cinismul și imbecilitatea luĭ.

* *
*

Acĭ trebuĭe să'ncheiŭ.

Urmarea la aceste șirurĭ, o va da reporterul *Adevěruluĭ* în darea de seamă asupra dezbaterilor procesuluĭ celor doĭ «fidanțațĭ» înaintea juraților—proces care este sorocit pentru 16 Martie.

Intim.

SFÎRȘIT

ȘTIRI TELEGRAFICE

PORT-AU-PRINCE, 14 Martie.—Președintele republiceĭ Haiti a murit.

BRUXELLES, 14 Martie.—Senatul a adoptat proiectul de lege în privința fabricăriĭ și impozituluĭ alcooluluĭ.

STOCKHOLM, 14 Martie.—Prima Cameră a votat un credit de 11,780.000 coroane pentru sporirea marineĭ; a doua Cameră l'a redus la 5,000.000

CHRISTANIA, 14 Martie. Stortingul a respins o propunere de sporire a apanagelor regeluĭ și ale prințuluĭ moștenitor.

PARLAMENTUL

De la Cameră

Ședința de la 15 Martie 1896.

La Ordinea zileĭ discuțiunea și votarea bugetuluĭ de cheltuĭelĭ a ministeruluĭ de rezbel și instrucțiune publică.

D. Văsescu raportor dă citire bugetuluĭ ministeruluĭ de rezbel. La discuția generală.

D. Ciocazan critică bugetul așa cum e alcătuit prin înmulțirea generalilor.

Puterea uneĭ armate se judecă după înmulțirea baĭonetelor iar nu a generalilor incapabilĭ. Spune că artileria n'are noroc de a fi comandată de generalĭ, căcĭ ea nu intră în luptă în bloc. Generaliĭ de infanterie nu fac de cît lucrărĭ de biuroŭ.

Critică desființarea postuluĭ de intendent general, care e foarte trebuitor și crearea de nouĭ posturĭ pentru generalĭ în care se are în vedere numaĭ interese de persoane. (Zgomot).

Vorbesc contra bugetuluĭ D-niĭ Pop și Iarca, iar pentru buget D-niĭ D. A. Sturdza, Macri, Văsescu și general Budișteanu, La discuția Art. 1, se naște un scandal, pe care cititoriĭ 'l vor găsi la *ultimele informațiĭ.*

Bugetul se votează în total.

De asemenĭ se votează bugetul Caseĭ Oasteĭ.

Ședința de noapte

Ședința se deschide la ora 9 și 5 m.

Prezidează D. Ștefan Șendrea.

D. Gîrboviceanu citește proiectul de lege prin care fondul domenial al pădurilor Statuluĭ se trece la bugetul ordinar al Statuluĭ.

D. Dobrescu-Prahova protestă contra dispozițiuneĭ de a se discuta alte proiecte de cît bugetele. (Mare zgomot,—protestărĭ).

Proiectul se votează.

D. Haret, raportor citește bugetul de cheltuielĭ al ministeruluĭ de instrucțiune publică.

D. Cosmovicĭ vorbește la discuția generală.

Oratorul este întrerupt la fie-ce frază cu aplauze ironice, cu strigăte de bravo! bravo! și exclamațiunĭ de a! a! a!...

D. Cosmovicĭ nu poate să vorbească de loc.

In Cameră e o ilaritate generală.

Deputațiĭ Fleviștĭ și mulțĭ colectiviștĭ fac ceĭ maĭ mare haz.

Ocultiștiĭ protestă.

Scandalul

D. Cosmovicĭ, împiedicat de a vorbi, protestează și aruncă cuvinte ofensătoare la adresa deputaților.

Deputațiĭ, indignațĭ, îl apostrofează.

D-niĭ Delimarcu, Dobrescu-Prahova și Politimos îĭ cer să părăsească tribuna, de oare-ce vorbește prostiĭ.

D. Sturdza, înfuriat, vociferează în mijlocul acestuĭ zgomot.

Nu se maĭ aude nimic.

D. Cosmovicĭ părăsește tribuna insultînd deputațiĭ. (*Zgomotul continuă*).

Vocĭ: Inchiderea discuțieĭ.

D. Moisescu d-abea maĭ poate vorbi.

D-sa cere mărirea salarielor învățătorilor.

D. Vintilă Rosetti renunță de a maĭ vorbi, mulțumindu-se de a propune amendamente.

Discuția generală se închide

La capit. 4, D. Ciocazan propune un amendament prin care cere ca subvenția Teatruluĭ Național de la Craiova să se echivaleze cu a celuĭ din Iașĭ.

Amendamentul se primește (aplause prelungite).

D. Gîrboviceanu la capit. 6 depune un amendament prin care cere ca legile profesorilor de religiĭ de la gimnaziĭ să se echivaleze cu acelea ale profesorilor de la școalele normale.

Amendamentul se primește.

La capit. 8 D. Ciocazan face o întrebare D-luĭ ministru în privința cliniceĭ de la Iașĭ.

Vocĭ: Iar vorbeștĭ?

E tîrziŭ! vrem să votăm bugetul maĭ iute!

(In tot timpul discuțiuneĭ și votăreĭ cea maĭ mare gălăgie e în Cameră).

Deputațiĭ fac un zgomot de nu se maĭ poate auzi nimic.

Votarea bugetuluĭ pe capitole se face cu mare greutate. La fie-care articol se propune cîte un amendament care saŭ se primește saŭ se respinge în cel maĭ mare zgomot.

D. Dincă Schileru propune un amendament la cap. 15 prin care cerea se contribui cu 6000 leĭ la ridicarea uneĭ statuĭ luĭ Tudor Vladimirescu. (Mare ilaritate).

Amendamentul se respinge.

Se votează bugetul în total.

D. Delavrancea raportor citește bugetul caseĭ școalelor care se votează fără discuțiune.

Ședința se ridică la ora 11 și 5 minute.

De la Senat

Ședința de la 15 Martie 1896.

La ordinea zileĭ continuarea pe articole a modificăreĭ cîtor-va articole din legea geandarmerieĭ rurale.

Se votează cîte-va proiecte de mică importanță și apoĭ ședința se ridică.

SPECTACOLE

TEATRUL HUGO.— Compania de operă italiană va da două reprezintațiunĭ extra-ordinare, începînd Sîmbătă 16 Martie 1896 cu *Ernani*, operă în 4 acte, de Verdi.

CAFE NAȚIONALA. — In fie-care seară concert muzical sub conducerea D-nuluĭ Rubinstein. Bere de Bragadiru cu paharul și diferite mezelurĭ cu prețurĭ moderate.

Intrarea liberă.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar în editura librărieĭ Socec et Comp.

Poeziĭ populare alese

Doine, colinde, cîntece soldățeștĭ, bocete, legende de Christu S. Negoescu.

Prețul 45 banĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“ 5

PRIN CRIMA

PARTEA INTIA

Intriga de moarte

Deznădăjduitele

Lungă de opt metri, largă de şease, cu colecţia eĭ minunată de ceramică, cu candelabrul flamand şi scaunele de pĭele de Cordova, era în adevăr o cameră de palat.

Mihaĭ, în picioare, se uita nerăbdător la uşă şi nicĭ nu se gîndea să se aşeze înaintea supeĭ care-l aştepta.

In sfîrşit vechea tapiserie care ascundea intrarea, tremură uşor şi o femee cu părul argintiŭ şi cu faţa foarte alterată se ivi în pragul uşeĭ.

In adevăr, semăna cu Christina de Terrenoire într'un chip surprinzător.

Aceiaşĭ ochĭ albaştri închis şi strălucitorĭ, ochiĭ uneĭ rase deosebită de a noastră, împreunare ciudată de dulceaţă şi voinţă; acelaş faţă ofilită azĭ, dar care trebuie să fi fost altă-dată foarte albă, aproape diafană, acelaşi nas drept, aceeaşĭ distincţie suverană.

Fiul săŭ i se aruncă în braţe.

— Aĭ fost îngrijată, mi se pare... zise Mihaĭ, după ce crezu că a sărutat-o destul.

— Oh! aşa de mult!...

— Ce voiaĭ să mi se întîmple?... Doar nu maĭ sînt de zece anĭ ca să nu ştiŭ să mă păzesc de un omnibus saŭ de o trăsură.

— Numaĭ atîta se poate întîmpla cuĭ-va în Paris?

Zîmbi şi făcînd un gest de-asupra frunţeĭ sale, zise cu aceeaşi bunătate duioasă ca şi cînd ar fi vorbit cu o fetiţă:

— Nu cum-va mergem unde-va astă-seară?

— Rîzĭ cît ţi-o plăcea, răutăciosule, dar, vezĭ tu, Mihail, eŭ am un copil atît de perfect şi care 'mĭ stăpîneşte atît de mult inima, în cît în fie-ce zi am o temere nebună că o să 'mi l fure cine-va.

— Inchipuirĭ, pe carĭ răsfăţata aĭa de Sylvia 'ţi le bagă în capul tăŭ bolnav...

— Nicĭ n'am văzut o azĭ. Cu toate astea cam aĭ dreptate, ea se cam ocupă de obiceiŭ cu fleacurĭ d'astea. Dar, astă-seară, văd în fericita şi trageda ta privire că n'am de ce să mă tem.

Ea se aşeză pe un jilţ, faţă în faţă cu locul preparat pentru Mihail.

— Mănîncă, îĭ zise dînsa; şi după ce pofta de mîncare 'ţĭ va fi satisfăcută, îmĭ veĭ povesti pricina întîrziereĭ tale.

Iĭ făcu din cap un semn greŭ de înţeles, prin care voia să-ĭ arate pe oameniĭ carĭ aşteptaŭ să'l servească.

I se aduse nişte peşte.

— Ce maĭ e în lista de mîncare, Baptist? întrebă dînsul pe un valet care şedea în dosul săŭ cu un serviciŭ în braţe.

Servitorul începu o nomenclatură care nu se maĭ isprăvĭa.

Mihail îl întrerupse:

— Dă'mĭ friptură şi o salată, zise el; prepară brînza, şi fructele, şi pe urmă să ne laşi singurĭ.

Trebuiaŭ vre-o cîte-va minute ca să 'ĭ execute ordinul, şi Mihail profită pentru a se adresa baroaneĭ:

— Ştiĭ, mamă, că atît tu cît şi Zizeta, sînteţi fără saţiŭ. N'ajunge că pe fie-ce săptămînă trebuie să mă duc în două saŭ treĭ case, dar observ că ocupaţia asta mĭ se măreşte din ce în ce. Pe lîngă cele ce vreţĭ voĭ să faceţĭ, administraţia Asistenţeĭ publice ramîne în urmă.

Edith Berthier se roşi.

Această roşeaţă naivă nu dovedia alt-ceva de cît adorabila sinceritate a inimeĭ sale care îĭ rămăsase tînără, cu toată viaţa dureroasă ce dusese.

Ea răspunse numaĭ de cît:

— Iţĭ îndeplineştĭ minunat misiunea, şi ar fi un lucru greşit să laşĭ să moara talentul tăŭ de bun administrator.

— Linguşitoare ce eştĭ!... Lasă-mă 'n pace!... Ştiŭ eŭ bine că voĭ — tu şi Zizeta—aveţĭ puterea a mă face să execut tot ceea-ce vreţĭ.

Obrazul baroaneĭ îmbrăcă pe dată o expresiune de tristeţe.

— Sărmana mititică! rosti dînsa: Zizeta noastră e atît de nenorocită, Mihail, în cît dacă n'ar avea de alinat durerile altora, nu ştiŭ cum ar putea duce o existenţă atît de retrasă şi singuratecă. Şi cînd te gîndeştĭ că ea are o inimă atît de bună, atît de caldă, atît de părintească!...

— Un al douilea exemplar al tăŭ, ce ec maĭ vreĭ!

Doamna Berthier surîse fără să răspundă.

După cîte-va minute—timp în care valetul îndeplini o parte din serviciul săŭ,—ea reluă:

— Aşa dar, aĭ vizitat mulţĭ clienţĭ astă-zĭ?

— Ah! cît despre asta, aşa e!... Dar, la urma urmeĭ, te plictiseştĭ. Cînd crezĭ că aĭ sfîrşit, tronc!... o altă greutate îţĭ cade pe cap: „Domnule Baron, în strada Poulet No. 18, se află o familie foarte interesantă: tată e bolnav, fără lucru, fără ajutoare, etc.“ Saŭ de pildă: „Domnule baron, în str. Pyrénnées No. 90, se găseşte o nenorocită femeie care nu poate merge la ospiciŭ din diferite pricinĭ; dacă Doamna baroneasă ar şti, de sigur că s'ar grăbi s'o ajute.“

Şi tot ast fel: de la Montmartre la Ménilmontant, de la Beleville la Enfants-Rouges..

Ce greŭ e une orĭ să fiĭ bogat!

Faţa baroaneĭ, tot-d'a-una de o dulceaţă izbitoare, deveni pe dată de o demnitate severă, extra-ordinară.

— Aĭ gust de glume, nu-ĭ aşa, dragul meŭ? 'ĭ zise ea, şi asta numaĭ ca să mă facĭ să uĭt suferinţa ce am îndurat în lipsa ta. Căcĭ inima ta cunoaşte bine preceptele întregeĭ mele vieţĭ.

Cel care are atît cît avem noĭ, trebuie să dea tot-d'a-una, să dea fără încetare.....

Şi dacă nu vom ajuta noĭ,—pentru carĭ viaţa materială este atît de uşoară,—atuncĭ cine să ajute pe acela carĭ n'aŭ nimic, carĭ sînt bolnavĭ, carĭ n'aŭ pîĭnea trebuincĭoasă?

N'ar avea oare aceştĭ nenorociţĭ tot dreptul să ne blesteme?

Slujitorul strînse o parte din serviciul meseĭ şi eşi.

Rămaseră singurĭ.

— Tu eştĭ o sfîntă, zise Mihail, şi te ador!...

Şi acum îţĭ voĭ povesti ceea ce n'am voit să 'ţĭ destăinuĭesc faţă cu servitoriĭ. Cred că fapta mea are să te bucure şi pe tine şi pe Zizeta; ea e mare,—aşa cred cel puţin,—şi pentru ca opera să fie desăvîrşită, am nevoĭe de sfăturile şi, poate, chiar de intervenţiunea ta.

Baroana nu se turbură de loc de acest înconjur: ea avea o mare încredere în sinceritatea şi dreptatea fiuluĭ săŭ.

— Vorbeşte, 'i zise dînsa, te ascult.

Mihail 'ĭ povesti într'un mod sincer şi adevărat, întîmplarea D-neĭ de Terrenoire şi a Sabineĭ.

Iĭ vorbi despre tot: despre distincţiunea mameĭ, despre frumuseţea radioasă, atît de onestă şi de naivă, a feteĭ, precum şi despre impresiunea ce-ĭ făcuse.

Nu-ĭ ascunse de cît un singur lucru: izbitoarea asemănare ce găsise între ea, baroana Bertheir, şi Christina de Terrenoire.

De ce nu 'ĭ-a încredinţat aceasta?

Foarte simplu; pentru că el îşĭ zicea:

— Poate că o fi un efect al imaginaţiuneĭ mele, şi această asemănare e numaĭ în capul meŭ, puţin cam zăpăcit în acel timp, căcĭ era tîrziŭ şi 'mĭ era foame.

— Şi apoĭ urmă baroana, ce s'aŭ făcut cele două protejate ale tale?

— Le-am dus la Octavia, căcĭ în starea de absolută strîmtorare în care se aflaŭ, atît mama cît şi fica, nu 'mĭ-a venit să le las în drum.

Urmare în *Adevĕrul ilustrat*

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul“ Pasagiul Bănceĭ Naţionale